

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน (กรอบบ่าย) ฉบับประจำวันที ๒๕ เดือนเมษายน พ.ศ.๒๕๕๗ หน้า ๑๘ มูลค่าข่าว ๑๑๐,๕๒๐ -

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

● รู้จักกันดีผ่านหน้าที่บรรณาธิการและนักเขียนรุ่นใหญ่สำหรับ
สุชาติ สวัสดิ์ศรี ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ (เรื่องสั้นและ
กวีนิพนธ์) ปี พ.ศ.2554 แต่ยังมีอีกแง่มุมหนึ่งของบรรณาธิการ
เครางามที่น่าสนใจ ซึ่งหอ尼ทรรศการ g 23 ขอเชิญร่วมงาน
โลกศิลปะของ สุชาติ สวัสดิ์ศรี WORLD HORIZON OF
SUCHART SAWASDSRI ก่อนเวลาลับหาย IN SEACH OF
LOST MEMORIES นิทรรศการศิลปะครั้งที่ 7 จิตรกรรมและ
หนังทดลอง วันที่ 28 เมษายน-31 สิงหาคม 2557 หอศิลป์ g 23
ศูนย์ศิลปกรรมแห่งประเทศไทย อาคารนวัตกรรม ศ.ดร.สาโรช
บัวศรี มศว ประสานมิตร สุขุมวิท 23 กรุงเทพมหานคร

เปิดงาน : 28 เมษายน เวลา 18.00 น. เล่าความจำ โดย อธิคม
คุณาวุฒิ บรรณาธิการบริหารนิตยสาร WAY เล่าความคิด โดย
สิทธิธรรม โรหิตะสุข ภัณฑารักษ์ประจำงาน กิจกรรมทางศิลปะ-
วรรณกรรม-ภาพยนตร์-ปาฐกถา

สุด ขณะที่สื่อก็มักจะไม่ได้ติดตามรายงานข่าวจนถึงที่สุดว่า ผู้กระทำผิด ถูกลงโทษไปถึงไหน ซึ่งพอนานไปคนก็ลืม"...ครูหุข กล่าว

ด้าน ดร.จิตรา ดุษฎีเมธา ประธานโครงการศูนย์พัฒนาความสุข มนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) ก็สะท้อนแง่มุมต่อกรณีที่กำลังเกิดขึ้นนี้ไว้ว่า...สมัยก่อนสถานที่เกิดเหตุในการกระทำชำเราคือ ที่เปลี่ยว, ที่ลับตา, ในป่า หรือพงหญ้ารก ๆ ซึ่งนั่นก็หมายถึง สถานที่เอื้อที่จะกระทำได้ ทว่าในปัจจุบันแม้แต่ในรถ, ในบ้าน, ในคอนโดมิเนียม, ในร้านนวด, ในสปา หรือแม้แต่สวนสาธารณะ ก็ยังเกิด

กรณีข่มขืนได้ เรียกว่า...สถานที่ไหนก็ข่มขืนได้ คำถามคือเกิดอะไรขึ้น?

เรื่องนี้ ดร.จิตรา วิเคราะห์และสะท้อนผ่าน “สื่ूपหน้า1 เดลินิวส์” ไว้ดังนี้...ประการแรก ปัจจุบันเรื่องเพศถูกเปิดเผยมากขึ้น และมีสิ่งกระตุ้นทางเพศเคลื่อนไหวคลาดมากมาย รวมทั้งยังสามารถเข้าถึงได้ง่าย ยกตัวอย่างเช่น ตามร้านหนังสือทั่วไป, ในอินเทอร์เน็ต กระทั่งโทรศัพท์แบบสมาร์ตโฟนติดตัว สิ่งเหล่านี้จึงทำให้เพศกลายเป็นเรื่องธรรมดา ประการต่อมา เป็นเรื่องที่เกิดจาก “ผู้หญิงระมัดระวังตัวน้อยลง” สืบเนื่องจากการที่ผู้หญิงกล้าที่จะพักอาศัยหรืออยู่คนเดียวเพิ่มขึ้น รวมถึงกล้าที่จะพักอาศัยในหอพักในบ้าน หรือในคอนโดมิเนียมรวมกับเพื่อนชาย เป็นต้น

และ ประการสุดท้าย คือทัศนคติที่ “ผู้หญิงมองเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมดา” สืบเนื่องจากการแสดงออกผ่านทางเครื่องแต่งกาย, การใช้ชีวิต ทำให้ผู้ชายมองว่าผู้หญิงไม่แคร์ในเรื่องนี้

กับเหตุปัจจัยดังที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ ดร.จิตรา สะท้อนว่า...เป็นตัวกระตุ้นที่ส่งเสริมทำให้การข่มขืนเกิดขึ้นได้ง่ายขึ้น ซึ่งนั่นก็เป็นสาเหตุที่ทำให้เรื่อง “สถานที่” กลายเป็นปัจจัยรองในความเสี่ยงต่อกรณีข่มขืน...

“ในเมื่อเราแก้ปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมไม่ได้ แต่เราสามารถป้องกันได้ โดยระวังไม่ให้ปัจจัยที่กล่าวไว้ข้างต้นมาเอื้อให้เกิดการข่มขืนตามสถานที่ที่คิดไม่ถึงได้ เช่น การไม่อยู่กับเพื่อนชายตามลำพัง หากอยู่คอนโดฯ ควรหาเพื่อนหญิงมาอยู่ด้วย, หากอยู่บ้านต้องเปิดไฟไว้บ้าง ไม่ปิดไฟมืด ไม่ไปในสถานที่เปลี่ยว ๆ หรือลับตา"...ดร.จิตรา กล่าวในที่สุด

หลายปัจจัยทำให้เกิด “ข่มขืนไม่เลือก!!”
เป็นอีก “ภัยร้ายวัน” ที่ “เกิดขึ้นซ้ำซาก”
แล้วสังคมไทย...เราจะยังงักงันดี???